

«Εγώ είμαι η άμπελος, σεις τα κλήματα ο μένων εν εμοί, και εγώ εν αυτώ, ούτος φέρει καρπόν πολύν διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν» (Ιωάννης, ιε':5).

«Ο δε Κύριος είθε να κατευθύνη τας καρδίας σας εις την αγάπην του Θεού και εις την προσδοκίαν του Χριστού» (Β' Θεσσαλονικείς, γ':5).

Το καινούργιο έτος ήρθε και όλοι ευχόμαστε 'καλή χρονιά', εννοώ ντας να πάνε όλα καλά για μας, για τις οικογένειές μας και γενικά για όλο τον κόσμο. Όμως έχουν ήδη περάσει δύο χρόνια από την εμφάνιση της πανδημίας του κορωνοϊού, έχουμε ζήσει πρωτόγνωρες και δύσκολες καταστάσεις με παρατεταμένα lockdown και πολλούς νεκρούς και αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε στο μέσον της νέας πολύ μεταδοτικής μετάλλαξης 'όμικρον', με τους ειδικούς να δηλώνουν ότι βλέπουν κάποιο 'φως στο τούνελ' με την προϋπόθεση του γενικευμένου εμβολιασμού. Βέβαια πιστεύουμε, όπως είναι γραμμένο ότι 'Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι άνωθεν καταβαίνον από του Πατρός των φώτων, εις τον οποίον δεν υπάρχει αλλοίωσις ή σκιά μεταβολής'

(Ιακώβου, γ':17), αλλά επίσης πιστεύουμε ότι θα εκπληρώνονται αυτά που ο ίδιος ο Κύριος αναφέρει, όπως

'θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει πείναι και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους· πάντα δε ταύτα είναι αρχή ωδίνων'

(Ματθαίος, κδ':7,8).

Σίγουρα οι ευχές είναι καλές, αλλά για να εκπληρωθούν στη ζωή μας, αυτό που συστήνουμε σε όσους λέμε ότι είμαστε χριστιανοί, είναι να σηκώσουμε το κεφάλι μας ψηλά προς τον Ύψιστο Θεό και τις ευχές μας να τις κάνουμε προσευχές ώστε Εκείνος να αναλάβει τα πάντα. Είναι αναγκαίο καλό να διατηρούμε επαφή με τον αληθινό Θεό, για να διακρίνουμε τις ενέργειές Του στη ζωή μας και για να λαμβάνουμε δύναμη Πνεύματος Αγίου, ώστε να αγωνιστούμε τον καλό αγώνα της πίστης μέχρι τέλους.

Αυτή τη χρονιά ας επιδιώξουμε να έρθουμε πιο κοντά στον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό, γιατί μόνο ενωμένοι μαζί Του θα καρποφορήσουμε τον πνευματικό καρπό που Αυτός θέλει να φέρουμε στη ζωή μας και θα αντέξουμε τις όποιες δοκιμασίες θα έρθουν σε εμάς και στην οικογένειά μας. Να θυμόμαστε τον Ιώβ, ο οποίος δεν χάλασε τη σχέση

του με τον Κύριο αλλά υπέμεινε τις μεγάλες δοκιμασίες που τον βρήκαν, διατήρησε την πίστη του στο Θεό και στο τέλος ο Κύριος τον αντάμειψε.

Προσπαθώ ντας με τη βοήθεια του λόγου του Κυρίου να εξηγήσουμε πώς πλησιάζουμε τον Κύριο και παραμένουμε ενωμένοι μαζί Του, λέμε τα εξής: Στην παραβολή των δέκα παρθένων που ο Κύριος είπε, βλέπουμε ότι ενώ και οι δέκα εξήλθαν για να προϋπαντήσουν τον νυμφίο, μόνο οι πέντε φρόνιμες παρθένες λάβανε εφεδρικό λάδι στα αγγεία τους, το οποίο ήταν απαραίτητο για να παραμένουν οι λαμπάδες τους αναμμένες, στην περίπτωση που ο νυμφίος θα βράδυνε να έλθει. Γεγονός που συνέβη, με αποτέλεσμα οι μωρές παρθένες να ζητήσουν από το εφεδρικό λάδι των φρόνιμων, οι δε φρόνιμες να αρνηθούν να δώσουν φοβούμενες μήπως δεν φθάσει και γι' αυτές και χρησιμοποιώντας το λάδι τους, προϋπάντησαν με αναμμένες τις λαμπάδες τον νυμφίο και εισήλθαν μαζί του στους γάμους. Οι μωρές όταν επέστρεψαν αφού αγόρασαν λάδι, βρήκαν την πόρτα κλειστή και στην επίκλησή τους στον Κύριο να ανοίξει και σ' αυτές, ο Κύριος απάντησε ότι δεν τις γνωρίζει (Ματθαίος, κε':1-14).

Από την παραβολή αυτή, λέμε σαν γνώμη, ότι ο επιπόλαιος τρόπος που σκέφτηκαν και ενήργησαν οι πέντε μωρές παρθένες, έχει να κάνει με το χρονικό όριο που έθεσαν στην προσδοκία του νυμφίου. Δεν πίστευαν ότι μπορεί να βραδύνει, γι' αυτό θεώρησαν περιττό το εφεδρικό λάδι. Δεν φαίνεται να ήταν λόγω οικονομίας ή οκνηρίας, μιας που στη συνέχεια ήταν πρόθυμες να κοπιάσουν και να πάνε να αγοράσουν. Από την άλλη η σοφία των φρόνιμων παρθένων έγκειται πρώτα στο ότι έλαβαν υπόψη την περίπτωση να βραδύνει ο νυμφίος και πήραν εφεδρικό λάδι μαζί τους και στη συνέχεια στο ότι διέκριναν ότι η εντολή του Κυρίου, 'Εις τον ζητούντα παρά σου δίδε και τον θέλοντα να δανεισθή από σου μη αποστραφής', (Ματθαίος, ε':42), εφαρμόζεται με την προϋπόθεση να λύνει το πρόβλημα επάρκειας του ζητούντα, χωρίς να δημιουργεί ανεπάρκεια στον δίδοντα και δεν έδωσαν από το λάδι τους, στις μωρές παρθένες που τις ζήτησαν.

Έτσι και σήμερα, όσοι λέμε ότι περιμένουμε τον Κύριο, καλό είναι να μη βάζουμε χρονικά όρια στη προσδοκία Του, αλλά να ετοιμαζόμαστε κάθε μέρα, προσευχόμενοι δια του Πνεύματος, μελετώντας και εκτελώντας τον λόγο Του και έχοντας προ οφθαλμών την προτροπή Του: 'γίνεσθε έτοιμοι, διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του

ανθρώπου
(Ματθαίος, κδ':44).

Ο πνευματικός αγώνας γίνεται αρεστός στον Κύριο όταν Αυτός είναι προτεραιότητα σε εμάς, χωρίς να βάζουμε υποκατάστατα στη σχέση μας μαζί Του. Επίσης το να μην αγωνιζόμαστε νόμιμα ή το να αγωνιζόμαστε αμελώς, δεν μας συμφέρει γιατί είναι γραμμένο: 'Εάν δε και αγωνίζηται τις, δεν στεφανούνται, εάν νομίμως δεν αγωνισθή' (Β' Τιμόθεον, β':5). Ο νόμιμος πνευματικός αγώνας συνεπάγεται σωστή εξαγορά του χρόνου, η οποία απαιτεί κόπο, αφιέρωση, αυταπάρνηση και διαρκή εκζήτηση των πνευματικών, ώστε να ανανεώνεται ο εσωτερικός μας άνθρωπος και να αυξάνεται η επιθυμία της έλευσης του Κυρίου μέσα μας.

Όσοι πιστεύουμε ότι είναι πλησίον η ημέρα του Κυρίου, καλό είναι να βάλουμε στην καρδιά μας την προτροπή του Κυρίου, " ...ο δίκαιος ας γείνει έτι δίκαιος, και ο άγιος ας γείνει έτι άγιος" (Αποκάλυψις, κβ':11). Γραφικά παραδείγματα ανθρώπων που περίμεναν τον Κύριο, στην πρώτη έλευσή Του, είναι αυτά του Συμεών και της Άννας. Ο Συμεών ήταν ένας άνθρωπος δίκαιος, ευλαβής και Άγιο Πνεύμα ήταν μέσα του. Σε αυτόν είχε αποκαλυφθεί από το Άγιο Πνεύμα ότι δεν θα πεθάνει μέχρι να δει τον Ιησού Χριστό. Δεν ξέρουμε πόσος χρόνος πέρασε από τότε που του ειπώθηκε η υπόσχεση, αλλά με βάση το ήταν δίκαιος, μπορούμε να πούμε ότι φρόντιζε να υπακούει

στις εντολές του Κυρίου και να εκτελεί το θέλημα του Θεού στην καθημερινότητά του, μιας και μόνο με αυτή την προϋπόθεση ενεργεί η χάρη του Θεού και γίνεται δίκαιος ο άνθρωπος. Επίσης, φρόντιζε να είναι και ευλαβής, δηλαδή να έχει φόβο Θεού. Ο άνθρωπος με φόβο Θεού, λογίζεται ως σοφός, μιας και 'Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου·

Όσο αφορά την Άννα λέμε, ότι μετά τον θάνατο του άντρα της, εξαγόραζε τον καιρό της με νηστείες και προσευχές, έχοντας σαν προτεραιότητα να πηγαίνει εκεί που ήταν η παρουσία του Θεού.

Έτσι και εμείς σήμερα, να έχουμε υπόψη ότι η σωστή εξαγορά του χρόνου εκ μέρους μας, αποδεικνύεται από το πόσο εφαρμόζουμε τα γραμμένα,

Άγρυπνείτε λοιπόν δεόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιωθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου (Λουκάς, κα':36), Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ας καθαρίσωμεν εαυτούς από

παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού' (B'

Κορινθίους,ζ':1) και

‘ας φροντίζωμεν περί αλλήλων, παρακινούντες εις αγάπην και καλά έργα, μη αφίνοντες το να συνερχώ μεθα ομού, καθώ ς είναι συνήθεια εις τινάς, αλλά προτρέποντες αλλήλους, και τοσούτω μάλλον, όσον βλέπετε πλησιάζουσιν την ημέραν
'(Εβραίους,ι':24).

Ολοκληρώ νοντας λέμε ότι για να είναι ευλογημένο και καρποφόρο το νέο έτος, αυτή την πανδημία που περνάμε, να τη δούμε σαν μια ευκαιρία που μας δίνει ο Θεός, να συλλογιστούμε εξετάζοντας το πνευματικό μας περπάτημα και να διακρίνουμε τις λάθος προτεραιότητες που έχουμε στη ζωή μας, έτσι ώ στε να επανακαθορίσουμε τους στόχους μας και να διορθώ σουμε την πορεία μας προς το θέλημα του Κυρίου.☐ Αμήν!